

Identifikation och intentionalitet: identifikation med det andliga jaget för att övervinna negativ intentionalitet

Välkomna! Ni är alla välsignade, var och en av er. Låt andens kraft liva upp er, leva och manifesteras sig genom er. Ni kommer då att vara i den verkliga världen och era liv kommer att ha mening. Varje steg ni tar i den här riktningen frambringar ny energi. Du som verkligen vill ta reda på vem du är och är beredd att göra uppoffringen att ge upp gamla destruktiva tanke- och reaktionsmönster, kommer att upptäcka den enastående skatten inom dig. Då blir ordet uppoffring verkligen löjligt, för du ger upp ingenting för att vinna allting.

Under de senaste månaderna har en kraftfull ny energi frambringats av varje individs insatser såväl som av gruppen som helhet. Ni har satt något i rörelse som verkligen är större än det mänskliga liv som ni känner till. Detta har blivit märkbart för alla som vill se och förnimma. Det skulle krävas att man medvetet insisterar på att göra sig blind för att inte vara medveten om anmärkningsvärda framsteg hos er, en ny rörelse i era inre och yttre liv, en förnyelse av känslor och nya upplevelsers djup. Ni har blivit mycket mer intensivt medvetna om er själva och livet börjar följaktligen öppna sig mer och mer. På liknande sätt är samma nya inflöde utan tvekan uppenbar i gruppens liv, i dynamiken och i känsloupplevelsorna, i känslornas ärlighet och det mer intima relaterandet er emellan. Vad mera är, den andliga kraften är nu så stor som ett resultat av era ansträngningar och framsteg, att även de mest skeptiska bland er börjar se att deras skepsis i sig är ett förvärvat försvar. Vid denna tidpunkt är den här vägens giltighet inte längre en teori eller en filosofi. Den har blivit en realitet och en upplevelse som inte längre kan ifrågasättas.

Allteftersom ni blir mer mottagliga och lyhörda som ett resultat av er tilltagande utveckling, vet ni att andens verklighet är mycket större än verkligheten hos de ting som ni kan se och röra vid. Den andliga energin som frambringas av er blir självupprätthållande. Detta märks i era personliga liv såväl som i era förhållanden med andra. Även efter stora framsteg behöver ni förstås fortfarande ta itu med era försvar och er olösta negativitet, ert motstånd, era förvrängningar och ert mörker. Vi behöver därför plöja vidare i vårt arbete, för att göra mer andlig styrka tillgänglig för att avlägsna de negativa aspekterna i er personlighet: mer av det överkliga och mer av masken. Som vanligt måste dessa aspekter först bekräftas och accepteras fullt ut innan man kan ge upp dem. Det är omöjligt att släppa taget om något som du inte vet att du har eller inte kommer att uttrycka.

Jag skulle ännu en gång vilja hitta den gemensamma nämnaren för den punkt där de flesta av er befinner sig just nu. Detta gäller endast dem som verkligen följer denna väg på alla sätt, med all tillgänglig hjälp. För dem kommer det omedelbart att bli tydligt att ni just nu befinner er vid den avgörande punkt som jag ska diskutera i kväll. Några av er kanske redan har tagit vissa steg för att passera denna punkt. Andra kanske fortfarande brottas med att bekräfta detta område i sin inre medvetenhet, men kommer förnimma att de står vid tröskeln. Men de flesta av mina vänner befinner sig precis vid den punkt som jag nu ska diskutera.

Jag skulle nu vilja tala om behovet av att vara medveten om er tidigare dolda men nu medvetna negativa intentionalitet. Du kanske tidigare har accepterat teorin att även du har ett lägre jag, att du har brister och karaktärsdefekter. Du kan även ha insett många av dem och hanterat dem på ett ärligt och konstruktivt sätt. Men detta är inte samma sak som att upptäcka din negativa intentionalitet, även om det finns ett samband mellan det senare och karaktärsdefekter, bilder, missuppfattningar och destruktiva känslor.

Det är ett viktigt faktum i människans psykologi att vadhelst människor är rädda för, vill de omedvetet ha, att vadhelst de upplever, vill de också omedvetet ha. Hela arbetet på denna väg baseras på detta sanna faktum i livet. Många av er står nu verkligen ansikte mot ansikte med en grundläggande negativ inställning gentemot livet: en inställning som inte uttrycker någon önskan om att ge, att älska, att bidra, att sträcka ut sig, att ta emot eller att leva väl och fruktbart. Detta kan låta befängt för det medvetna sinnet som inte önskar något annat än att leva ett uppfyllt liv på alla tänkbara sätt. Men det finns den här andra delen av själen, i ett dolt hörn av psyket, som säger precis tvärtom. Den vill hata, vara elak, undanhålla – även om detta orsakar lidande och förlust.

Att känna igen denna del av själen är av största vikt. Den behöver inte utgöra den största delen av jaget. Det kan i själva verket vara så att en relativt liten del av ditt medvetande är låst i negation, medan en mycket mer betydande del av jaget strävar efter motsatsen. Men oavsett hur liten den är i förhållande till jagets frigjorda, positiva aspekter, har den negativa delen en magnetisk makt över individens liv just för att den inte är medvetet identifierad.

När den fulla medvetenheten om denna negativa intentionalitet kommer upp till ytan, börjar det gå upp för dig hur starkt grepp denna förödande inställning har om dig. Trots vetskapen om hur destruktiv och meningslös den är, finner du dig fortfarande vara oförmögen, eller snarare ovillig, att överge den här inställningen. Det krävs en stor ansträngning för att övervinna motstånd innan du kan acceptera denna, i förstone chockerande, insikt om ditt liv. Faktum är att en stor del av motståndet som du stöter på i dig själv och dina gelikar, grundar sig just i att man inte vill se förekomsten av en sådan meningslös förstörelse och negation inom sig.

Men när du till slut faktiskt ser den, är det en välsignelse. Du kan då ta itu med denna negation av livet. Det finns ett antal ”skäl” för negativiteten, om vi kan kalla dem för det, som ni redan är rätt så medvetna om. Inte desto mindre kan du märka att du fortfarande inte kan röra dig vidare härifrån. Enbart det faktum att du vet att *du* är den som vill ha isolering, ensamhet, kärlekslöshet, hat och illvilja, i stället för att skylla på något öde som drabbar oskyldiga du, är samtidigt en nyckel till att hitta nästa länk i din utvecklingskedja.

Här skulle det vara lämpligt att göra en tydlig åtskillnad mellan negativitet och negativ intentionalitet. Negativitet omfattar ett brett spektrum av känslor, inbegripet brister, fientlighet, verklighetsförvrängningar, avund, hat, rädsla, högmod och ilska för att nämna några. Men när vi talar om negativ intentionalitet menar vi uttryckligen avsikten att hålla fast vid tillståndet där livet och jaget negeras. Själva ordet intention betecknar att jaget är ansvarigt och gör ett avsiktligt val, där det har för avsikt att göra, agera och vara på ett visst sätt. Även om ni nu erkänner de destruktiva, grymma och brutala inställningarna, ger ni alltid ett intryck av att ni inte kan rå för att vara som ni är. När du dock spårar upp din negativa intentionalitet, kan du inte längre intala dig att negativiteten bara ”händer” dig. Du måste förr eller senare komma till rätta med det faktum att ditt liv är resultatet av dina val. Och val innebär möjligheten att anamma en annan inställning. Du kan med andra ord verkligen upptäcka på en djup nivå att du är fri. Även dina nuvarande snäva begränsningar är resultatet av en frivilligt vald kurs som du följer och kommer att fortsätta att följa tills du väljer att ändra den här kursen.

För det medvetna sinnet kan sådana negativa intentioner verka befängda, men var säkra på att en negativ intentionalitet verkligen finns. Att erkänna och att hantera detta faktum på ett omfattande och djupgående sätt kräver en hel del kamp, ansträngning och tålamod samt ett inre övervinnande av motstånd. Jag talar inte om en tillfällig svag antydning till en insikt som sedan lämnas åt sig själv. Att verkligen handskas med sin negativa intentionalitet är en stor kris i ens liv och betecknar en grundläggande övergång. Det är inte något som någon lätt kan komma fram till.

Låt oss nu titta på vissa grundläggande stadier och progressioner i den här övergången. Man kan påbörja en sådan väg utan någon medvetenhet om sina envisa negativa intentioner. Som jag tidigare sa, om du skulle konfronteras med detta faktum, skulle du inte tro det, ännu mindre känna och lägga märke till det inom dig. Du kan vara medveten om vissa brister och destruktiva inställningar, om vissa neurotiska beteenden och känslor, men jag kan inte tillräckligt betona att detta inte alls är samma sak som att vara medveten om din negativa intentionalitet.

När du gör goda framsteg på denna väg och du får en djupare och mer ärlig inblick i dig själv, kan du acceptera mer av dina goda liksom dina smärtsamma känslor. Du vinner styrka och

objektivitet. Genom ditt ständigt förnyade åtagande att se och möta sanningen inom dig, vilket aktiverar de renaste andliga energierna, kommer du till slut att börja upptäcka din avsiktliga negation av alla goda ting i livet. Du kommer att märka att ju mer frustrerad du känner dig för att du inte uppnår det som du så ivrigt längtar efter, desto större är din inre negativa intention och desto mindre benägen är du att ta itu med den. Detta samband är oerhört viktigt. Samma sak gäller för tvivel: Ju mer du är rädd för att det du önskar inte kommer att bli till verklighet, desto mindre tilltro har du i livet och desto mindre är du i kontakt med din egen negativa vilja.

Att jaget avsiktligt väljer en kurs av förnekelse, trots och hat, även till priset av lidande, är oerhört svårt att erkänna. Men när detta väl görs, öppnas dörren till frihet redan innan du i själva verket är redo att gå igenom den. Redan innan jaget är redo att göra ett nytt val, bringar blotta möjligheten av en annan väg, ett annat sätt att närma sig livet och att återinvestera sina energier och resurser, hopp – inte falskt hopp, utan en realistisk förväntan.

Ni fäster så mycket vid falska förhoppningar, mina vänner – så mycket! Faktum är att ni investerar era bästa energier i neurotiska lösningar grundade i förhoppningar som inte är möjliga att förverkliga eller i ren illusion. Men det finns ett verkligt, realistiskt hopp som är möjligt att förverkliga: ett hopp som inte måste leda till besvikelser och desillusioner. Detta hopp växer sakta men säkert till en verklighet och ett faktum av uppenbar natur, vilket resulterar i att du uppfyller dig själv och förverkligar det bästa inom dig och att du därför får tillgång till allting som livet har att erbjuda. Tänk bara på alla möjligheter som livet har att erbjuda. De är oändliga och de finns där för er.

Även om det är viktigt att upptäcka förekomsten av din negativa intentionalitet, är medvetenhet dock inte samma sak som att ge upp den. Ni som har kommit till denna punkt har funnit detta vara bara alltför sant. Det är möjligt att fullt ut ha insikt om och erkänna sin negativitet och ändå inte alls vara redo och villig att släppa den. Ibland kan det hända att insikten om en destruktiv eller förvrängd inställning automatiskt avlägsnar den, men det är inte alltid så. I nästan allas arbete blir det om och om igen uppenbart att trots att man vet hur meningslös och destruktiv ens negativa intentionalitet är, behövs det mer än enbart en insikt om den innan sinnet, viljan och intentionen kan förändras.

Det finns många anledningar till denna svårighet. Några av de huvudsakliga rädslorna är: rädsla för det okända, rädsla att bli sårad och förödmjukad, rädsla för och vägran att uppleva tidigare och nuvarande smärta. En negativ inställning fungerar som ett försvar mot verkliga känslor. Detta att hålla fast vid en negativ viljeriktning är även resultatet av en vägran att ta ansvar för sig själv eller att hantera förhållanden som är långt ifrån idealiska. Ursprunget till denna negation av livet finns i barndomen. Den finns nu i ditt inre insisterande på att tvinga dina ”dåliga föräldrar” att bli ”goda

föräldrar” utifrån skuld, där du använder ditt elände som ett vapen mot dem. Den negativa intentionaliteten är också ett medel för att straffa livet i allmänhet. Vissa av er kan mer än väl ha utforskat, bekräftat och arbetat er igenom dessa känslor, reaktioner och inställningar, ändå insisterar ni fortfarande på att hålla fast vid dem. Varför?

Det är ofta barnets enda sätt att bevara sin jagförmåelse¹. Om barnets inre motstånd mot att släppa den här intentionen inte vidmakthålls, känner sig personligheten hotad: barnet likställer uppgivandet av motståndet med att kapitulera, med att ge upp sin individualitet. Många av er är medvetna om detta och vet om det olämpliga i att bära med sig en tidigare giltig hållning in i nutiden, där den inte längre är giltig och är rent destruktiv.

För dem av er som ännu inte har gjort den inre upptäckten, kan det verka nästan otänkbart att man kan erkänna en fullständigt meningslös, ödslande inställning som inte ger något annat än oönskade resultat, och ändå insistera på att bevara den. Varför finns denna synbarligen meningslösa vägran, även om du vet att den bara orsakar dig själv och andra smärta? Den gör att du går miste om att leva fullt ut och i glädje och den ger upphov till allvarlig skuld och självbestraffning. Det måste finnas en kraftfull orsak som uppenbarligen går bortom någon av de tidigare nämnda orsakerna – sanna som de är i sig. Många av er har fastnat vid just denna punkt och behöver hjälp för att komma förbi den.

Vad hindrar er verkligen från att säga: ”Jag vill inte hata, jag vill älska. Jag vill inte hålla tillbaka längre, utan vill ge det bästa av mig själv till livet. Jag behöver inte min illvilja och önskar verkligen ge upp den. Jag vill sträcka mig ut och ge till livet och tillika ta emot det bästa livet har att erbjuda?” Det här föredraget kommer förhoppningsvis att hjälpa er att ytterligare förstå detta motstånd.

För att hantera den här flaskhalsen måste fokuset ligga på frågan om identifikation. Vilken del av dig själv identifierar du dig med? En sådan identifikation är inte något som det medvetna egot väljer. Det är återigen något som behöver upptäckas av ditt observerande sinne. På vilket sätt är du identifierad med de olika delarna av ditt väsen?

Om du till exempel uteslutande identifierar dig med egot – den medvetna, villiga, agerande delen av dig – är det automatiskt omöjligt att åstadkomma en förändring som ligger bortom egots domän. En inre förändring av en individs djupaste inställningar och känslor kan inte åstadkommas med egots mycket begränsade funktioner. Man måste vara identifierad med en djupare, vidare och mer effektiv aspekt av jaget för att ens kunna tro på att en sådan förändring är möjlig. Varje djupgående förändring kommer till stånd genom att egot förbinder sig till att vilja ha förändringen

¹ Eng. "selfhood". Övers. anm.

och att lita på det ofrivilliga andliga jagets processer för att åstadkomma den. Om det inte finns någon identifikation med det andliga jaget kan en sådan tillit och det nödvändiga klimatet där en avslappnad, positiv förväntan råder, inte finnas. Och om detta inte finns, kan personen inte ens vilja ha den, eftersom övertygelsen om att man kommer att misslyckas skulle framhäva egots maktlöshet på ett alltför obehagligt sätt. Det begränsade egot föredrar således att säga ”Jag vill inte” framför att säga ”Jag kan inte”.

På ett ytligt plan råder den precis motsatta situationen: ”Jag vill inte” förnekas med ett ”Jag kan inte”. På en djupare och mer subtil nivå råder det omvända, helt enkelt för att egot inte vill erkänna sina begränsningar och jaget har ännu inte hittat sättet att identifiera sig med anden.

Identifikationen kan finnas på ett mycket positivt och konstruktivt sätt eller på ett mycket negativt, hindrande och destruktivt sätt. Skillnaden avgörs inte av huruvida du identifierar dig med den ena eller andra av de olika personlighetsaspekterna i dig – som om den ena skulle vara bra, den andra dålig. Identifikationen med varje aspekt av dig kan vara antingen önskvärd, sund och fruktbar eller det motsatta. Ni kanske till exempel tänker ”Hur kan det vara destruktivt att identifiera sig med det högre jaget?”. Eller omvänt, ”Hur kan det vara önskvärt att identifiera sig med det lägre jaget?”. Jag säger att det kan vara bådadera.

Om du identifierar dig med det högre jaget eller din ande, utan att verkligen vara medveten om ditt lägre jag, din mask, dina försvar, dina oärliga metoder och din negativa intentionalitet, då blir din identifikation med det högre jaget en flykt och illusion. Under dessa omständigheter är det inte alls en sanningsenlig eller verklig upplevelse. Det är mycket mer som att ge läpparnas bekännelse till en filosofi som du håller för sant på en ren intellektuell nivå. Det är mycket väl att veta att du är en gudomlig manifestation med potentiellt obegränsad makt att förändra dig själv och ditt liv, att du är universums självaste ande i manifesterad form. Detta är sant. Och samtidigt är det en halvsanning när denna slags identifikation förbiser den delen av dig som behöver din fingranskning och rättframma uppmärksamhet.

På samma sätt kan identifikationen med ditt lägre jag vara önskvärd eller icke önskvärd. Kanske vi bäst kan uttrycka det så här: Det är en sak att identifiera sig med sitt lägre jag eller sitt maskerade jag, men att observera och identifiera det är en annan sak. När du är identifierad med det lägre jaget, tror du att detta är allt som finns av dig. När du identifierar det, observerar, erkänner och handskas med det, tror du inte att detta är allt som finns inom dig. Om det vore så, skulle du inte kunna identifiera, observera, utvärdera, analysera och förändra det. Den delen av dig som gör allt detta observerande har i själva verket tveklöst större herravälde, mer makt och är mer aktiv och verklig än den del som observeras, utvärderas eller förändras. I samma ögonblick som du identifierar något, bra, dåligt eller neutralt, är den identifierande delen mera du än vad

som än identifieras. Observatören är med andra ord mer verklig och har mer herravälde än det som observeras. Detta är den stora skillnaden mellan att identifiera något och att vara identifierad med det.

När masken och det lägre jaget, eller den negativa intentionaliteten och oärliga spel identifieras, finns det utrymme för verkliga känslor, inbegripet smärta, att ärligt upplevas och smärtan behöver inte längre förnekas. Detta beror på att energin som inte längre är investerad i ett förnekande kommer att föra dig till sanningen. Och när du verkligen kan känna dina känslor, kan du identifiera dig med det andliga jaget.

Det lägre jaget är det som ska identifieras; det högre jaget är det du ska identifiera dig med. Egot gör identifikationen, men ger frivilligt upp sig självt så att det integreras in i det andliga jaget.

När den negativa intentionaliteten ges upp, upplever du dig redan som något mer än ditt lägre jag, vars energier borde lösas upp i sin nuvarande form och omvandlas och kanaliseras på ett nytt och bättre sätt. Men när du på nytt bekräftar den meningslösa vägran att ge upp den negativa viljan, är det för att du är helt identifierad med denna aspekt av jaget. Det måste vara så oavsett de utvecklade aspekterna av dig där detta kanske inte alls gäller. Detta är med andra ord inte ett tillstånd som gäller rakt igenom. Det är inte så att en person antingen är helt identifierad med det lägre jaget eller inte längre alls är det. Ni är alla alltid en kombination. Vissa aspekter av jaget är frigjorda och där kan en djup andlig identifikation förnimmas; samtidigt skapar de ännu oidentifierade aspekterna av det lägre jaget och de känslomässigt upplevda känslorna delvis ett klimat där du är nedsänkt i det lägre jaget och jaget fruktar att detta utgör dess enda verklighet. En tredje identifikation kan även denna gång finnas med egot, som tros utgöra den enda giltiga, pålitliga funktionen. Det är på detta sätt människor är splittrade när det gäller identifikation.

När det finns en hemlig, om än partiell, identifikation med det lägre jaget, tycks det för den delen av jaget som är destruktiv, grym, hatisk och illvillig vara en självutplåning att ge upp det och det tycks snart utgöra det verkliga jaget. Det andra tycks vara överkligt – kanske till och med ett falsarium. Detta gäller särskilt när en faktisk falsk fasad används för att täcka över det lägre jagets verkliga existens. Att ge upp hat, trots och negativ intention verkar som att ge upp sitt självaste varande. En sådan synbarlig självutplåning kan inte riskeras, inte ens för det hägrande löftet om att erhålla glädje och uppfyllelse ur denna uppoffring. Glädjen som eventuellt finns där, tycks i bästa fall finnas för någon annan än det välbekanta du. Till vilken nytta är glädje, uppfyllelse, välbehag, självaktning och överflöd, om detta bara kan upplevas av någon annan än du? Denna outtalade känsla eller detta outtalade klimat som finns inom dig är den svåraste delen att övervinna – eller kanske snarare den näst svåraste delen.

Den första svåra delen är att göra det inledande åtagandet att ta reda på sanningen om dig själv. Detta inbegriper att mentalt observera och erkänna dina verkliga tankar och känslor, uppleva alla dina känslor, äga dem på alla nivåer. Sedan behöver du svara på frågan ”Hur ska jag kunna frigöra mig från min identifikation med mitt lägre jag?”.

När du upplever dig som verklig uteslutande i det lägre jaget, oavsett i vilken grad detta kan gälla, kan du inte ge upp det lägre jaget. Vägran att göra det är den malplacerade viljan att leva. Du lever i illusionen av att bortom dina mest negativa aspekter, finns det inte någonting av dig. Du känner dig verklig och energisk bara när din negativitet och destruktivitet kommer till uttryck, oavsett hur mycket omgivningen begränsar det och nödgar dig att uppleva den här energin som existerande enbart inuti dig själv. Den yttre livlösheten och avtrubbningsen ser ut att vara resultatet av att ha ”gett upp” det onda; men det har inte alls getts upp, inte heller behöver du göra det. Samma energi kan omvandlas när du väl har slutat förneka den.

Mina vänner, låt detta sjunka in: Motståndet mot att ge upp det som du hatar mest i dig själv beror på en falsk identifikation. Vid denna tidpunkt är många av er förbryllade över er själva. Ni förstår inte varför ni inte vill låta er rubbas från denna ytterst obehagliga och oönskade inre position. Ni vet att det finns en vacker värld som väntar utanför. Och om du förnekar detta faktum, gör du så för att rättfärdiga din position: om allting ändå är dystert, då är det ingenting som är särskilt konstigt med ditt tillstånd. Ni får er alltså ofta att tro på ett fruktansvärt, meningslöst universum. Eller om detta inte är fallet, kan du inte förmå din tro på det goda och vackra universumet att inverka på den negativa intentionaliteten.

Sättet som du är bunden och fryst på i denna position där du gör motstånd mot att släppa den negativa intentionaliteten, är inte enbart envist och trotsigt. Detta vore alltför dumt. Men envisheten och trotset befäster din position, så att din rädsla för utplåningen som skulle följa om du gav upp det lägre jaget växer sig starkare och negativiteten blir självupprätthållande. Du lever då i en liten, självförsluten värld där det värsta av dig tycks utgöra din verklighet.

Hur kan man hitta vägen ut? Det första att göra är att fråga dig: ”Är detta verkligen allt jag är? Är det sant att min verklighet upphör att existera när jag ger upp min negativa intention och vilja? Är detta allt som finns av mig?” Enbart det faktum att du ärligt ställer dessa frågor kommer redan att öppna en dörr. Även innan svaren kommer – och de kommer till slut att strömma fram – kommer det faktum att dessa frågor ställs att tillåta dig att nå fram till det andra stadiet i denna progression, där du inser att den delen som ställer frågan redan befinner sig bortom din antagna identitet. Du upprättar på så sätt redan en ny bro. Därifrån kommer det inte att vara fullt så svårt att hitta en röst inom dig som svarar på ett nytt sätt, bortom det lägre jagets begränsade omfång som du så missunnsamt brukade skydda.

Sträck dig utåt med trevande frågor, frågor ställda med god vilja och i god tro. Detta är det allra första steget för att finna vägen ut ur ditt fängelse av onödigt lidande. När du gör detta, är du inte längre identifierad med det lägre jaget som inte känner till något bortom dessa begränsade murar och som erhåller sin identitet, eller verklighet, från att vara negativ. Du kommer i stället till den punkt där du kan identifiera det och vara dess observatör. Att identifiera sig med observatören blir då ett första steg bort från och en första utvidgning bortom din välbekanta jagupplevelse.

Låt oss till exempel anta att du har odlat vanan att uppleva dig själv som högfärdig, kylig och föraktfull. Att ge upp den här inställningen tycks vara som att dö. Men att dö in i vad? Att dö in i ditt sanna jag där dina verkliga känslor och ditt verkliga väsen finns. Om du är villig att känna dina känslor oavsett deras natur, kommer du att veta vem du är. Om du inte är villig, måste du förbli ditt hårda, stela begränsade "jag". Här ligger ditt val.

Man kan inte säga att när du ger upp din negativa intentionalitet kommer du omedelbart att uppleva universell lyckalighet – eller ens jordisk lyckalighet. Du kommer att uppleva verkliga känslor, vissa av dem rätt så smärtsamma. Men smärtan kommer att vara så mycket lättare att bära än den position som du nu vidmakthåller. Den kommer i sin flödande natur att bära dig till nya och bättre tillstånd, som livets flod själv.

Åtagandet måste alltid gälla jagets sanning – vad det verkligen känner och tänker och är. Om detta åtagande av jaget är målet, då kan du inte undgå att förverkliga dig. Du kommer att uppleva nya djup av känslor. Du kommer till och med att välkomna smärtan eftersom den är verklig och flödar. Den rör sig och är helt och hållet du.

De första svaren du får på dina frågor kanske inte ens kommer från ditt djupare, andliga jag ännu. Du kanske inte upplever magiska uppenbarelser, visioner och mystiska inspirationer. De första svaren kan komma från ditt medvetna sinne. Din förmåga att formulera nya möjligheter och svar och att använda kännedomen om sanningen som redan är integrerad i ditt medvetande kommer att kännas tryggt och mycket verkligt. Det ger dig samtidigt en ny nyckel för att använda utrustningen du har till ditt förfogande på andra sätt än i dina vanliga gamla spår.

Sådana nya tankar kan ta i beaktande att det skulle kunna vara intressant och önskvärt för dig att pröva en positiv intentionalitet. Du kan först leka med att forma nya tankar, överväga nya möjligheter och alternativ i sättet som du ställer in din tankeapparat. Detta är ett spännande försök och ett som i princip inte förpliktigar dig att följa någon av handlingsvägarna. Det innebär bara att ge ökat spelutrymme för ett mycket fast inställt sinne. Du kan alltid utöva din rätt att gå tillbaka till där du var; du är aldrig tvingad av livet eller någon annan. Det är alltid ditt val. Denna vetskap

kommer att få den synbarliga risken i att pröva en ny tankeriktning att förefalla mindre slutgiltig. Bara undersök hur det känns att sätta en positiv intentionalitet i rörelse. Allteftersom du använder dig av den här nya friheten, bygger du en ytterligare bro till en större expansion av jaget. Lite i taget kan du bli lugn och lyssna in i dig själv. Du kommer att förnimma sanningens och Guds ständigt närvarande, fortgående röst. Den kommer att öka i intensitet och frekvens tills du inser att du är allting som existerar. Det finns ingenting som ni inte är, mina vänner. Detta kan låta mycket avlägset, men det är inte så avlägset från er som det kan tyckas nu.

Kan ni försöka ta detta steg efter att ha hört det här föredraget? Kanske ni kan meditera tillsammans som en grupp och hjälpa varandra att ta detta steg. Detta steg behöver upprepas många gånger, liksom det inledande åtagandet att finna sanningen inom dig. Men varje litet steg frigör mer energi och gör de följande stegen lättare. Den här processen skulle kunna frambringa en enorm andlig energi genom er meditation och ert åtagande.

Ni som gör er själva tillgängliga för nya möjligheter vad gäller att föreställa er, förnimma och forma nya inre inställningar, kommer att uppleva universums rikedom, dess innersta väsens rikedom. Ett nytt agerande och nya yttre upplevelser strömmar fram ur detta. Du som förblir begränsad inom dina gamla möjligheter måste förbli i ett otillfredsställande tillstånd oavsett hur utvecklad du kan vara i förhållande till andra. Det finns inte något stillastående. Om du står stilla, begränsar du dig själv. Bara när du fortsätter att expandera, kan du verkligen bli dig själv.

En vacker gyllene kraft vill arbeta sig fram igenom molnen. Molnen skingrar sig mer och mer. I vilken grad du än tar ett steg mot att bara vilja det, blir molnen tunnare. I vilken grad du än gömmer dig bakom negation och tvivel, som utgör de starkaste försvaren mot att komma ut ur ditt fäste, kan den gyllene solen och kraften inte komma igenom. Men den finns där.

Tro inte att du måste bli en annan person. Du blir det bästa du redan är. När du blir det, kommer du att känna igen det, du kommer att uppleva det välbekanta i det och du kommer att känna hur tryggt det är, hur mycket du det är! Det är det bästa av dig. Du sviker inte din verklighet, du blir inte något som du behöver skämmas för. Försök att tro detta. Ni som är här, släpp taget lite. Låt ljuset komma in i er och acceptera att verkligheten inte bara är dyster. Den är sannerligen en vacker verklighet. Universum är fyllt med kärlek. Sanning är kärlek och kärlek är sanning. Din egen andes frihet kommer att bli funnen i sanning och kärlek. Var välsignade, alla ni!

* * *

Det som följde kan inte nedtecknas. Det var en ytterst rörande upplevelse. Det alstrades starka energier som fick några av våra vänner att ta detta steg. Detta ledde till djupa känslor och gråt,

men vi hjälpte varandra med ömhet och kärlek på ett djupt och genuint sätt. Hela gruppen lyftes upp i ett nytt och friare befriat tillstånd. Sådana upplevelser kan tyvärr inte förmedlas i ord. Men vi vill åtminstone att våra vänner som inte var närvarande ska få veta vad som hände.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24